

תת"ע 2439/02/12 - לביב עכריה נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 2439-02-12 מדינת ישראל נ' עכריה
תיק חיצוני: 10201252300

מספר בקשה: 1

בפני	כבוד השופטת רוני פרסון
מבקש	לביב עכריה
נגד	
משיבה	מדינת ישראל

החלטה

לפניי בקשת המבקש להורות על הנפקת אישור על הפקדת רישיון נהיגה בתיק זה באופן רטרואקטיבי, כך שהאישור יינתן נכון ליום מתן גזר הדין, 17.4.12. יצוין כי גזר הדין ניתן בהיעדר המבקש ובמסגרתו הוטל עליו, בין היתר, עונש של פסילה בפועל לתקופה של 3 חודשים (להלן: "גזר הדין").

ב"כ המבקש טען כי מסטטוס משרד הרישוי שצורף לבקשה עולה כי ביום מתן גזר הדין לא החזיק המבקש ברשיון נהיגה תקף (פקע ביום 7.12.11 ולא חודש). טען כי סעיף 42(א) לפקודת התעבורה קובע כי פסילה שהטיל בית המשפט תחל ביום מתן גזר הדין אם לא הורה בית המשפט אחרת. טען כי בשל העובדה שהמבקש נפסל בהיעדרו לא היה בית המשפט מודע לכך כי ביום מתן גזר הדין רישיונו של המבקש לא היה בתוקף וכי אם היה מודע לכך, היה קובע כי מניין הפסילה יתחיל ביום מתן גזר הדין.

ב"כ המשיבה התנגד לבקשה וטען כי הרשות המוסמכת לחישוב הפסילה היא רשות הרישוי ועל כן על המבקש להפנות אליה בקשתו בהתאם.

לאחר שעיינתי בבקשת המבקש ובסטטוס משרד הרישוי, ולאחר שנתתי דעתי לעמדת ב"כ המשיבה אשר התנגד לבקשה, לא מצאתי עילה אשר יש בה כדי להצדיק הנפקת אישור הפקדה באופן רטרואקטיבי כפי עתירת המבקש.

אכן, על פי סעיף 42(א) לפקודת התעבורה פסילה שהטיל בית המשפט תחל ביום מתן גזר הדין אם לא הורה בית המשפט אחרת, אלא שבגזר הדין הורה בית המשפט כי תקופת הפסילה תחושב כנגד הפקדת הרישיון במזכירות בית המשפט. מסטטוס משרד הרישוי עולה כי המבקש לא החזיק ברישיון נהיגה תקף נכון ליום מתן גזר הדין, ולכן היה עליו להגיש תצהיר חלף רישיון נהיגה.

אף שגזר הדין ניתן בהיעדר המבקש, מעיון בתיק עולה כי גזר הדין נשלח למבקש ובהיעדרו נמסר לבן משפחתו ביום 24.4.12. מכאן, שהבקשה אף הוגשה בשיהוי ניכר. המבקש לא הסביר את השיהוי הניכר בהגשת בקשתו ואף לא תמך בקשתו בתצהיר.

לאור כל האמור לא ראיתי מקום להיעתר לבקשה.

המזכירות תנפיק אישור חלף הפקדת רישיון נהיגה נכון למועד הגשת הבקשה, 1.12.19.

חישוב הפסילה יערך ע"י משרד הרישוי כמקובל.

המזכירות תעביר החלטתי זו לצדדים.

ניתנה היום, כ' כסלו תש"פ, 18 דצמבר 2019, בהעדר הצדדים.